

מידעון קיבוץ נחשון

העיתון הנפוץ ביותר בנחשון ובנותיה

מס' 22 * 25 בנובמבר 2018

אתר נחשון - www.knn.org.il

izik.niv@gmail.com | motke@knn.org.il

מהנעשה בקיבוצנו

לביקורת-בונה * הערות-מאירות * השגות-מפליגות * הצעות והמלצות - ניתן לפנות לאיזיק, מוטקה ואפרת

גנבות בקיבוץ

מוטקה / עמוד 1

נעים להכיר - נטל יניר

עמוד 2

שלושים שנה אחרי - מורדי והפרדס

עמוד 3

טיול ותיקים ברחבי המועצה

מוטקה עמ' 6, ואורית ע. עמ' 7

הנשקיה - עוד מבנה עתיר זכויות

עמוד 4

הלך לעולמו מוטקה / עמוד 4

על בית הכנסת בפנסילוניה

ענת א. / עמוד 8

פרוטוקולי ישיבות

עמוד 10

ריקי כהן על החינוך הקיבוצי ובכלל

עמוד 9

ניב וייזל נבחר

עמוד 12

פינת טבע

אפרת / עמוד 14

ניבים

איציק נ. / עמוד 12

חוזה פלאפון החדש

מוטקה / עמוד 12

גנבות בקיבוץ / מוטקה

לפני זמן מה בעקבות ריבוי הגנבות בקיבוץ, פירסם רכז הביטחון הנחיה לחברים, לפקוח עיניים, לגלות ערנות ולדווח על אנשים לא מוכרים, שייתכן ובאו למטרות חיוביות מבחינתם ושליטות מבחינתנו. הרעיון יפה, אבל מסתבר שהוא קשה ליישום. שנים רבות בהן מרבית החברים עבדו בקיבוץ, והיו מקומות מפגש רבים כגון: חדר האוכל, הקומונה, המוסך ועוד, הכירו החברים את כל תושבי המקום, וכל אורח רצוי או לא בלט מיד בשטח. בשנים האחרונות, מספר חברי הקיבוץ הולך וגדל. פתיחת האפשרות לבני הקיבוץ לבנות את ביתם, הביאה לזרם בלתי פוסק של בנים השבים לגור בקיבוץ יחד עם בני ובנות זוגם. זאת ועוד, מערכת החינוך נדרשה להתנהל בצורה כלכלית, דבר שגרם לקליטת ילדים רבים מהישובים בסביבה למערכת החינוך. כל בוקר מגיעים כלי רכב מרובים של הורים המביאים את ילדיהם לבתי הילדים, קבלנים ופועליהם מגיעים עם רכבים גדולים לבניה ולשיפוץ. כמובן, שגם מדי פעם מבקרים אורחים וחברים את חברי הקיבוץ. מדי פעם מתפרסם מידע על חוליה הפועלת באזור, שביצעה גנבות ביישובי הסביבה. ברור שבמצב זה קשה מאד לאבחן מי מהנכנסים לחצר הקיבוץ הוא לנו או לצרינו.

מזכירות הקיבוץ התכנסה לדון בבעיה. הצעות שונות ומשונות עלו על הפרק. להחזיר לשער הקיבוץ את השומר, שיבדוק כל רכב ונוסעיו הנכנס לקיבוץ, וגם את הרכבים היוצאים, שמא בתוכם נמצא ציוד גנוב. מכיוון שנראה היה שהצעה זאת אינה מעשית, היא נפסלה מיידית.

חברת שמירה - יקרה מאד, ומסתבר שאינה מוכיחה את עצמה. מצלמות - אינן מהוות מכשול לגנבים, המגיעים עוטי כובע המכסה את ראשם בצורה בה אין ניתן לזהותם. אז מה עושים? חלק מהאנשים ניסו לפתור את הבעיה בכוחות עצמם. גידרו את ביתם, גם כלב שמירה מאיים, וכמובן הציבו מצלמות. האם זה עזר? לא ברור, אבל לפחות זה נתן להם תחושת בטחון.

אז מה נשאר? לשמוע בעצת רכז הביטחון, לסגור היטב את פתחי הבית, לפקוח עיניים ולשמור על ערנות.

נעים להכיר - נטל יניר

שם פרטי: יניר

שם משפחה: נטל

גיל: 37

מצב משפחתי: נשוי + 2

שם בת הזוג: נופר עלי נטל

ילדים:

עילי - בן 3, התחיל לימודים גבוהים בגן רימון לפני מספר שבועות.

אלון - בן חודשיים, במסגרת לימודי בית עם אמא נופר עד שיצטרף לתינוקיה עוד מספר חודשים.

היכן גר בנחשון: מספר בית ושכונה: כיום גרים בין **ענת למריאן**, (219) בתהליכים לשפץ את הבית הצמוד של **שחר עלי** (238).

במה עוסק: אני מנהל צוות של מנתחי מערכות תכנה בחברת NCR שעוסקת במתן פתרונות טכנולוגיים במתחם הקמעונאי (מתכנן מערכות ופתרונות טכנולוגיים לסופר מרקטים ואם רוצים את זה ביותר פשוט, בהייטק ??)

היסטוריה אישית:

היכן נולדת וגדלת: נולדתי בבוסטון עת לימודיו של אבי שם, גדלתי ברמה"ש לשם עברתי בגיל צעיר מכדי לזכור, לאחר שירות צבאי גרתי תקופה בהוואי וכשחזרתי פניתי ללימודים באוניברסיטת בן גוריון.

לימודים היכן ומה: לימודי תוכניים בתיכון רוטברג ברמה"ש,

מאוחר יותר למדתי לימודי הנדסת תעשייה וניהול מ"מ באוניברסיטת בן גוריון בב"ש.

דברים שרצית לספר על עצמך ומעניין לדעת: אני אח של **אליה** (גדולה) ו**דריה** (קטנה) ובנם של **גבי** (שכבר לא איתנו) ו**ברכה** (שמאוד איתנו), גדלתי ילדות בריאה במושבה השקטה רמת השרון (היום קצת פחות מושבה וקצת פחות שקטה), אוהב לקרוא (תחביב שקצת נזנח עם השנים), לשמוע מוזיקה, לראות סרטים, להתעניין, אוהב להיות בבית עם התה והלימון..

לפני 8 שנים בערך פגשתי והתאהבתי באשתי **נופר**, לאחר זמן קצר ומו"מ לא רציני הובהר לי שאת החתונה שלנו נקיים בדשא של קיבוץ נחשון, את ילדינו נגדל גם כן בדשא של קיבוץ נחשון, הבנתי בשלב די מוקדם (דייט שלישי או רביעי) שהעסק עם קיבוץ נחשון זו לא אפיזודה חולפת וכדאי להיערך לעניין הזה. עברו 8 שנים והנה אנחנו פה ??

עילי הוא קיבוצניק כהלכה ומתעורר כל יום כבר שלוש וחצי שנים בשעה חמש בערך, אם שומעים אופנוע פלסטיק (הונדה) נוסע בשעות הזריחה ברחבי הקיבוץ אז זה לא גנבי מתכות, זה עילי עושה פטרולים ומחפש הרפתקאות ומציאות עם אמא אבא ואלון.

צפיות מהחיים בקיבוץ נחשון: משך אותנו בנחשון חיי קהילה המגוונים, גידול ילדים בבועה נורמאלית והמשפחה המחבקת (משפחת עלי).

נכונות לפעול בתחומים מסוימים: אשמח לעזור ולתרום לחיי הקהילה, נופר ואני אנשים שאכפת להם ואני משוכנע שנמצא תחומים בהם נוכל לתרום.

שלושים שנה אחרי

מורדי חש געגועים עזים לפרדס - ואורלי הגשימה לו חלום

על כך שהצליח לשפר את הפרדס בצורה משמעותית. אבי הזמין את מורדי לבקר בפרדס מדי פעם.

מורדי ציין שנהנה מאד מהסיוור, מהמצב המצויין של הפרדס, ומבית-האריזה המודרני של השכן, שבזמנו היה רק צריף עלוב. כמו-כן ציין, שבזמן

החלפתו בניהול ע"י אבי היו לו ספקות לגבי יכולותיו של אבי, אבל במהרה נוכח שאבי מנהל את הפרדסים של שלושת הקיבוצים בצורה מיטבית, ומביא לשיפור הזנים והמקום נראה נקי ויפה. בני המשפחה, שחלקם בילו בפרדס שעות רבות, נהנו גם הם והתרגשו מהסיוור. ציונה סיפרה שאת שיעורי-הנהיגה בטרקטור, אלון עשה כאשר ביקר את אביו בפרדס.

מורדי עבר הכשרה בחקלאות עוד לפני עלייתו לארץ, ובמסגרת זאת עבד על טרקטור במטעים. כבחור עם ידע חקלאי, שובץ בשנותיו הראשונות בנחשון בעבודה בשדה. לאחר מכן עבר לעבוד במטע, והמשיך לרכז את הפרדס, שהיה מאד משמעותי במהלך חייו. הביקור המרגש הזכיר לו נשכחות מימים עברו.

אי-שם בדרך לאשקלון נמצא הפרדס של קיבוץ נחשון. בסמוך לו נמצאים גם הפרדסים של הקיבוצים הראל וצרעה, ועיבוד הפרדסים הוא משותף. מעט מאד חברי קיבוץ ביקרו שם, וההיכרות של הרוב עם תוצרת הפרדס הייתה בזכות מיכלי-העץ עמוסי התפוזים, שעמדו בסמוך למרכולית ליד החשמליה, מזמינים את החברים לבוא ולקחתם ללא תשלום. היו שנים בהם עבדו חברים רבים, בעיקר צעירים, בקטיף, ובמקום נוצרו גם "רומנים" - למשל של דרור וסימה, שחייתה אז בהראל - והניבו פירות - לא רק של תפוזים... בהמשך, העבודה ההמונית עברה לידי בני-דודינו ובפרדס נשאר לעבוד רק רכז-הפרדס. עשרים שנה היה זה **מורדי** ואחריו - עד היום - **אבי חיון**.

בזמן האחרון מורדי חש געגועים עזים לפרדס, וביטא את רצונותיו בשיחות המשפחתיות. בתו **אורלי** החליטה להגשים לו את החלום, ותיאמה עם אבי ביקור משפחתי ביום הבחירות לרשויות, בו הוכרז על שבתון במשק, וכולם היו פנויים מעמל יומם.

לאירוע יצאו, בנוסף ל**מורדי** ו**ציונה**, הבת **חגית** וילדיה, הבן **אלון** וילדיו וכמובן **אורלי** וילדיה. אבי, שהחליף את מורדי בניהול הפרדס, ערך למורדי ולמשפחתו סיור בכל רחבי הפרדס, ובבית-האריזה של השכן רני ברנס. אבי ציין את התרגשותו של מורדי, שהתבטאה בלחלוחית בעיניו. כמו-כן ציין שזכה ממורדי למחמאות רבות

עוד מבנה עתיר זכויות וזכרונות הלך לעולמו / מוטקה

תחילה למרכז-פעילות למבוגרים, ובהמשך לביתם של מורן ושי ערב, מור ורועי צרפתי. גורל דומה נפל בחלקם של הקומונה והמכבסה, שהפכו לבתי-מגורים כמפורט קודם. רק מבנה אחד שרד בצורתו המקורית עד יום חמישי 26 באוקטובר 2018 – הנשקיה.

בשבע-עשרה השנים הראשונות לקיומו, נחשון היה ישוב-ספר, וכמו כל ישוב כזה הוקמה במרכזו נשקיה – מבנה-בטון עם חלונות גבוהים, שאיחסן כלי-נשק רבים: מרגמות, רובים ותתי-מקלע. שני תפקידים-בטחוניים היו אז בקיבוץ – מא"ז שהיה אחראי על הגנת היישוב, ורב"ש שהיה אחראי על הנשקיה, ועמד בקשר שוטף עם משמר-הגבול.

ב-1963 היה גל של פריצות למחסני-נשק ביישובים, ואז נאטמו כל חלונותיהם והושאר בהם רק חריץ צר. באותה שנה הייתי יחד עם כל גרעין "נחשון" בשל"ת

בקיבוץ שובל, ואחת התורנויות שהוטלו עלינו, היתה שמירה על מחסן-הנשק. ולעתים אף לישון בו במהלך הלילה.

שומרי הלילה, השומר-השבועי ושומר-השער, היו מקבלים מהרב"ש את הנשק בנשקיה, ומחזירים אותו עם סיום השמירה. שנים רבות שימש **מוניו** בתפקיד הרב"ש, וככזה אחז במפתחות הנשקיה, תוך שהוא דואג לתקינות ה"כלים" ולתחזוקת המקום. בתקופתו מחסן-הנשק הבריק, והספרים נוהלו לפי דרישות התקן. באחריות **מוניו** היו גם שני התותחים, ששכנו בסככה ליד המוסך. במשך הרבה שנים הוא המשיך להיות רב"ש. מדי פעם היו בקיבוץ גניבות, ומתפקידו של הרב"ש היה – בעיקר בלילות – לבדוק מה קורה. עם יציאתו לגימלאות נערך לו בהפתעה טכס חגיגי בבסיס משמר-הגבול ליד בית-שמש, ובו הרעיפו עליו מפקדי משמר-הגבול תשבחות על שנים רבות של מסירות והתמדה. בהמשך לקח את הפיקוד על המקום חברנו **ז'אן**, שגם הוא תיחזק את המקום (המשך בעמ' הבא)

לפני שנים רבות, כשהגעתי לנחשון בשנות-השישים של המאה הקודמת, גרתי בשכונת צריפים בחלקו העליון של הקיבוץ, חמישה-שישה צריפים שבהם שוכנו חברי גרעין "נחשון". מעל הצריפים היה "סוף העולם": סלעים, גדרות-תיל, תעלות, עמדות-תצפית ועמדות-שמירה. ב-1965 נבנתה שם בריכת-השחייה, לזכרם של חברי הקיבוץ בנו בן-אפרים ודב נוידרפר ז"ל, שנהרגו בשדות הקיבוץ. מעבר לאזור השתרע שטח-ההפקר שבו עיבדו הפלחים את גידולי-השדה. העומד בעמדת-התצפית צפה על מרחבי העמק, ובעיקר על מתחם לטרון, שהוחזק בידי הצבא הירדני.

מתחת לשכונת הצריפים שכנו מספר מבני-ציבור, חלקם עשויים מעץ וחלקם בנויים מבטון, כמנהג אותם ימים באזורי-הספר, ובהם: המקלחת – הציבורית, המרפאה, המועדון והנשקיה.

דרך פתלתלה הובילה משם לחדר-האוכל, שגם הוא היה צריף, וניצב במקום בו נמצאת היום "הקומונה" ליד החשמליה. בדרך היינו חולפים על פני הקומונה (האמיתית) והמכבסה (הבתים בהם גרים היום **נוי, רון, זהר ג'לאל** ובני/בנות-זוגם). בבוקר, בדרך לעבודה, היינו זורקים את הכביסה המלוכלכת במכבסה, וביום שישי אחר-הצהריים, עם חזרתנו מהעבודה, היינו אוספים אותם בקומונה, כשלפעמים מצאנו בתאנו את עלון הקיבוץ "על הרכס", ולפעמים את מתנת החג.

במהלך השנים מבני-הציבור שינו את ייעודם. המרפאה ששכנה בצריף עברה למבנה אבן, סמוך לכביש שנשלל במרכז הקיבוץ. ה"מועדון לחבר", שהכיל גם את ספריית התקליטים, שחלקם הובאו ע"י וותיקי הקיבוץ מימי נערוּתם בארץ ובחו"ל, פורק לאחר שנבנה מועדון מפואר – במונחים של שנת 1967 – מתחת לחדר-האוכל החדש. גם צריף המרפאה פורק, ובמקומו נבנה מקלט תת-קרקעי. המקלחת המשותפת שינתה ייעודה,

עוד מבנה עתיר זכויות וזכרונות הלך לעולמו - המשך

בנאמנות רבה ובצורה מיטבית, והנשקיה הפכה ממש לביתו השני.

תומר אלעד מספר שבהיותו עדיין ילד, נכנס עם אביו **שמואל** לנשקיה וראה שם הרבה רובים מסודרים בשורות. עד היום הוא זוכר את הריח החריף של שמן הרובים. כנער שגר בסמור, הוא זוכר את **ז'אן** מגיע למקום כדי לטפל בנשק.

שנים רבות היתה בנחשון כיתת-כוננות, שכללה מספר חברים. ה'כיתה' היתה אמורה, במקרה של אירוע ביטחוני, להגיע בדחיפות לנשקיה, להצטייד בנשק ולצאת לפעולה בהתאם לנסיבות.

מי לא זוכר את "יום הילד" לפני שנים רבות, שבמהלכו התקבלה ידיעה על חדירת מחבלים לקיבוץ, ידיעה שהתבררה בהמשך כטעות. כיתת-הכוננות נקראה למחסן-הנשק, כדי לקבל את הנשק ולצאת לפעולה אל מול המחבלים. מאוחר יותר הסתבר שנהגת שנסעה בכביש בין לטרון למשמר-איילון, דיווחה על צנחנים שנוחתים בקיבוץ, דבר שהקיפץ את כל מערכות-הבטחון באזור. כאמור, בסופו של דבר התבררה הטעות: הצנחנים לא היו מחבלים - כי אם קבוצת צנחנים שצנחה עם ממתקים לילדי הקיבוץ במסגרת

ארועי היום החגיגי.

השנים חלפו, הגבול נדד מזרחה, והוחלט אי-שם שאין צורך יותר בנשקיה. כלי-הנשק הוחזרו למשמר-הגבול, והמבנה עמד ריק. **עמית בז'רנו** שכר אותו לתקופת-מה, והוא אף פתח חלון גדול בקיר הבניין. לאחר זמן התברר שהמבנה נמצא בשטח "משוייך" - וגורלו נחרץ. **יהודה**, אחיו של **אייל** הקבלן, שמרבה לעבוד בנחשון, הגיע עם טרקטורון מצוייד בפטישון, ובתוך מספר שעות הפך את המבנה ההיסטורי הזה לגל-חורבות...

וכך הצטרף מבנה זה לרשימה ארוכה של מבנים בנחשון, שלא נשאר להם כל זכר. הריסות אלו לא מאפשרות לדורות הבאים לחוש את מה שעבר על ראשוני הקיבוץ, שנצמדו לאדמת טרשים עירומה ללא צמחיה, והפכו אותה לגן פורח.

ביישובים רבים מאתרים מספר מבנים, המייצגים את השנים הראשונות, והופכים אותם ל"מבנים לשימור" - תוך כדי שהם משמשים, לאחר שיפוץ, כמוסדות ציבוריים שמורים ומתוחזקים.

לצערי, בנחשון אין מודעות מספקת לנושא השימור, וחבל...

ז'אן ד'ארם

עוד פיסת היסטוריה מקומית נמחקה ממפת נחשון - חדר-הנשק ("הנשקיה")!! יהיו שיאמרו שזה לא כל-כך נורא, סתם קוביית-בטון מכוערת - ויהיו גם אחרים שיקוננו על הזלזול המתמשך באתרים היסטוריים בעלי משמעות לדורות הבאים אחרינו. לפי זכרוננו (הכמעט-מדוייק) של יעקב הופ, המבנה נבנה בשנת 1960, משמע - נחרב ביום הולדתו ה-58...

מזל טובים!

לדפני וגיאורא להולדת הנכד (מספר 9) באנגליה - הארלי - בן לגדי ולג'ו, אח לדילן, וברכות לכל המשפחות - בנחשון ומחוצה לו!!

לבן ולנופית כהן לנישואיהם! ברכות חמות לאמא הדס, לאחים, לסבתא זיוה, לכדורי ולכל המשפחות - בנחשון ומחוצה לו!!

אם תרצו – יהיה טיול – טיול ותיקים נובמבר 2018

הישראלי הוציא אותם מחושך לאור. אבל, משום מה, הם אינם מקבלים אזרחות ישראלית, ובכל שלושה חודשים עליהם לחדש את הוויזה שלהם, שאם לא כן יגורשו מהארץ, ולמשרד-הפנים פתרונות...

שנים רבות קודם, במאה ה-19, היה לטרון מלון-דרכים שבו התאכסנו הנוסעים מיפו לירושלים וחזרה, כולל גם סוסיהם. הפעלת הרכבת בין יפו לירושלים, ייתרה את המקום, שלא היה במסלול-הרכבת בנחל-שורק. את המצב ניצלו קבוצת הנזירים, מייסדי המנזר, שנכנסו בסוף המאה ה-19 למלון, ובהמשך בנו את המנזר היפהפה הנשקף מזרחית לקיבוצנו.

מנזר-לטרון מכונה "מנזר השתקנים", ואין מדברים בשטחי המנזר. כאן גילה לנו פול שהדברים אינם בדיוק כך. הם פיתחו במשך השנים שפת-סימנים אשר מאפשרת להם לתקשר ללא דיבור. למשל, בשעת הארוחה, כשחסר קצת מלח במזון, נוגעים עם אצבע בקצה הלשון והנזיר העובד במטבח מביא למבקש מלח. קבוצה של חרשים-אילמים שביקרה במקום ביקשה את מילון הסימנים הכולל 700 סימנים. מעניין אם השימוש בשפה זו היה מצליח אצלנו בקיבוץ...

הפתעה נוספת במנזר הייתה סיפורו של **שדמי**, על מפתן אחד מחדרי המבנים בחצר-המנזר. לאחר מלחמת-ששת-הימים, במשך שלושה חודשים, היה שדמי נוסע על אופניו למנזר, כדי ללמוד את מלאכת הוויטראז', מהנזיר ההולנדי **מקס ברוט**. השהות במנזר חייבה את שדמי להתנהג על-פי כללי המקום, משמע – לשתוק ולהיות מרוכז במלאכת הוויטראז'.

בסיום הביקור במנזר נסענו לאתר-ההנצחה של חטיבת "אלכסנדרוני", הסמוך לקיבוצנו. הרצל רואה חשיבות רבה בהנחלת המורשת, מגיע לעתים קרובות לאתר זה ומספר את סיפורו של המקום. הוא ציין שיש לו נגיעה אישית למקום, משום שהיה אחראי על טכס חנוכת האתר בנוכחות **אריק שרון** ושרידי הלוחמים מקרבות-תש"ח. הרצל, שידע על מידותיו, תרתי משמע,

ב-8 בנובמבר יצאנו, לאחר דחיות מרובות, לטיול-הוויטראז' השנתי. למרות הקשיים הטכניים של העליה והירידה במדרגות, וההליכות הקצרות, חברים וותיקים רבים יצאו לטיול.

הטיול אורגן ע"י **הרצל**, שהפך בשנה האחרונה למדריך-טיולים מבוקש באזורנו. התמחותו באה לידי ביטוי בבחירת אתרי הטיול, בניהול הזמן, בקביעת תוכנית-היום ובמידע שנתן בכל מקום בו ביקרנו. את גיוס האנשים לטיול ואת הזמנת הרכב עשתה אורית.

התחנה הראשונה אליה הגענו הייתה החצר האחורית של מנזר-לטרון, ובה פגשנו את מיוזענו פול בן ה-85, שהדריך אותנו בנבכי היקב, תוך מתן הסברים מאלפים. פול הגיע למנזר בגיל 12, למד באולפן בנחשון, ניהל במשך שנים רבות את המנזר, וחלק גדול מהישגי המנזר נזקפים לזכותו.

ביקב מנזר השתקנים

התפעלנו ממכונת-ביקבוק חדשה, הממלאת יין בבקבוקים, מדביקה אטיקטים וסוגרת אותם – בהספק של 3000 בקבוקים בשעה. במרתפי-היין ראינו חביות-עץ ומיכלי-נירוסטה גדולים, המאחסנים 35 סוגים של יין. לדברי פול, כל היינות נמכרים בחנות המנזר, ליד השער. הוא ציין כי כל הוצאות הקיום של המקום: אוכל, כביסה, חשמל וכו', מהוות רק 9 אחוז מהכנסות המנזר. שאר ההכנסות הולכות לתרומות. אכן, מדובר ב-18 נזירים החיים בצניעות ראויה לשבח.

בתקופת השלטון הירדני, מצבם היה לא קל, בשל מגבלות רבות שהוטלו עליהם. המעבר לשלטון

משה כץ במושב גבעת-ישעיהו. קיבלנו הסבר ממצה על עבודתו, ונכנסנו לבית כדי להתפעל מיצירותיו הרבות המפארות את כל הבית.

אוכלים ארוחת צהריים בזכריה

ולסיום, מובן שאי-אפשר בלי ארוחה טובה. הפעם סעדנו בביתה של משפחה כורדית במושב זכריה. ה'קובות' הטעימות ושאר המנות היו סיום מוצלח ליום מהנה. אבל אצל אורית אי-אפשר בלי הפתעות... כל משתתפי הטיול קיבלו "באנדנה" נוסח "הישרדות", ומתנה אישית: מטריה, כוס לנסיעות, צעיף ועוד.

נשארנו עם טעם של עוד, ותקווה שלא נצטרך לחכות עוד שנה לטיול הבא.

של אריק, דאג להביא לו כורסה מאתר-השריון במקום הכסא-הפלסטי השגרתו. הרצל הסתובב באתר עם אריק וה"גורילות" שלו, וציין את חביבותו, ואת העובדה שזכר לטובה את נחשון, בעקבות האיילים שבנו גלעד קנה בזמנו בדיר-נחשון.

משם נסענו למוזיאון-המשטרה ליד בית-שמש. בגלל קוצר הזמן שמענו רק את סיפורו של ניצול-השואה **מיקי גולדמן**, שהתגייס למשטרה, היה עוזרו של **גדעון האוזנר** התובע במשפט-אייכמן - ובסוף היה גם בצוות שפיזר את אפרו של אייכמן מעל הים. מומלץ לבקר במקום.

אחרי הביקור במוזיאון נסענו לנפחיה של האמן

במוזיאון המשטרה

ועוד על טיול ותיקים / אורית ע.

ביום חמישי שעבר, יום שמשי ונעים, יצאנו לטיול ותיקים.

מדריך ומתכנן הטיול היה הרצל חובב האחד והיחיד.

ביחד איתו חשבנו לאן לטייל מה לתכנן ומה מתאים לחברה הוותיקים..

נפגשנו בסובה של חדר האוכל עם הנהג מקס וכולם עלו לאוטובוס,

התחנה הראשונה הייתה מנזר לטרון. נכנסנו מהשער האחורי ושם כבר חיכה לנו פול הנזיר.

פול לקח אותנו לסיור ביקב, במנהרות ובמקומות אשר בד"כ לא נכנסים לשם אנשים.

ראינו עבודת ויטראז' של שדמי שסיפר גם הוא על התקופה בה למד את אומנות הויטראז'..

היה מפגש מאד מרגש.

לאחר מכן נסענו לאנדרטת אלכסנדרוני, שם עצרנו לארוחת בוקר וקפה ולאחר מכן צפינו על הנוף היפה

של עמק איילון והרצל סיפר על הקרבות שהיו שם, הראה לנו מפות ותרשימים וזה היה מאד מעניין.

משם נסענו למוזיאון המשטרה החדש בבית שמש.

שם ראינו סרט קצר וסיירנו במוזיאון בתערוכה. המקום חדש ומאד מרשים ומזמין ומכובד.

לאחר מכן נסענו לגבעת ישעיהו למפגש מרתק עם האומן חרש הברזל משה כץ. משה הוא פסל כבר הרבה שנים ויוצר מברזל פסלים מרשימים ביותר. הוא הדגים לנו את עבודתו בסדנה שלו והסביר לנו על עבודתו. נכנסנו לבית שלו ושם ראינו עוד עבודות, היה ממש מרתק. משם נסענו למושב זכריה לארוחת צהריים. פגשנו את לילי הבשלנית הביתית שהכינה לנו ארוחת מלכים בנוסח המטבח הכורדי. היה מאד, מאד, טעים ומשביע. בסיום הארוחה הרצל עשה חידון לכולם ובסופו חילק לכל המשתתפים בנדנות. אני נתתי להרצל מתנה והודיתי לו על יום נפלא, וכן כל אחד קיבל מתנה קטנה ממני. הגענו לנחשון בחזרה בסביבות 14:30 ישר למנוחת צהריים. הרצל, שהדריך אותנו, נתן המון מידע מעניין ומעשיר לאורך כל היום גם במהלך הנסיעה וגם במקומות בהם עצרנו. את כל היום נתן הרצל בהתנדבות ואני בשם כל הוותיקים רוצה להודות לו מאד. כמו כן היה מאד מרגש לראות שהערבות ההדדית לא נעלמה, כולם עזרו אחד לשני לעלות ולרדת מהאוטובוס, ובכלל היה ממש כיף ונעים ביחד. יצאנו לטיול 24 אנשים ואני מקווה שבטיול הבא יהיו אף יותר שיצטרפו אלינו.

אורית ערב

מנהלת מגזר גיל הזהב בנחשון

באתר ההנצחה לחטיבת "אלכסנדרוני"

על בית-הכנסת בפנסילבניה / ענת א.

דם, דם, דם / דם על פנסילבניה / עליך דם ניתך, עליך / כואבת טבוחה הרוגה / בוכייה
עצובה, בוכייה והרוגה / כאותה ילדה קטנה רכה / כל גופה מועקה. //
כן, בית-הכנסת / סוער בוכה ומוטח / כדורי אש אנטישמית / עליך פנסילבניה. / הבוכה כמו
שואגת / ולחיים זועקת / עוד בנשימה אחרונה. / כילדה קטנה מתחננת / ולחיים מזעקת /
הבוכה והפצועה בנפשה. / בוכה בגופה. //
ורק למעלה למעלה / בדגל כחול לבן / מגן דוד מתנוסס / לשלום אחרון. //

"רקפת" "רקפת" - ציפור מצפצפת..

שיחה חינוכית-פדגוגית עם ריקי כהן על החינוך הקיבוצי, ובכלל

סגירת ענפים אלה צמצמה כמעט לגמרי את מגוון הטיוולים היומיים של ילדי הגן, ולריקי חסרים מאוד המפגשים האישיים של הילדים עם חברי הקיבוץ בטיולים אלה. בנוסף, ענפי החקלאות התרחקו מחצר-הקיבוץ, והגישה עם הילדים אל השדות – החיטה, החמניות, הכותנה – הפכה לקשה ובלתי-ידידותית.

ובאשר לקשרים של הגן עם משפחות והורי הילדים, ריקי מציינת שלמרות כל השינויים בהרכב האנושי של הקיבוץ, היא מצליחה להגיע ולכבד את כולם, ונהנית משיתוף-הפעולה החיובי איתם.

ואיך נלחמים בגן עם "מגפת המסכים" המאיימת על חיינו וחיי ילדינו? גם כאן ריקי מגלה אופטימיות חיובית, ומצליחה להשאיר את התופעה מחוץ לכותלי הגן – בתקווה שההורים (וגם הסבים!) ישכילו להתמודד איתה בצורה המיטבית.

ולסיכום, ריקי מעורבת הרבה שנים במערכת-החינוך הנחשונת בצורה פעילה, והיא מאוד אוהבת את עבודתה ואת חייה בקיבוץ. רגע, לחשו לנו משהו על יולי-אוגוסט 2018...

אהה, אתה בטח מתכוון לטיול של ורד ושלי בהודו. היוזמה והארגון באו מצידה של ורד, שטיילה בהודו מיד עם שחרורה מהצבא וממש התגעגעה אליה. ארזנו "מוצ'ילות" (אמיתיות!) וטסנו דרך איסטנבול בכוונה להגיע לחבל-לאדק בצפון. כשהגענו לדלהי נבהלנו קצת מהגבהים בצפון, ושינינו מסלול לאזור ארמיצר ודארמסלה.

בלי תוכנית קבועה-מראש, ועם ראש פתוח להתנסויות ולהרפתקאות, הצלחנו להגיע גם לבתים פרטיים של מספר מקומיים, ולחוות מפגשים אישיים מאוד. בשבועיים הראשונים לא פגשנו בכלל תיירים מערביים, ולא שמענו אף מילה עברית(!), אבל בשבועיים הבאים המציאות התהפכה לחלוטין והוקפנו מכל עבר ב"ישראליות הוודית" הטיפוסית... בקיצור, היה חודש ממש חלומי!!

עוד שנת-חינוך נפתחה, ולמרות הלחץ וההתרגשות הצלחנו סוף-סוף להיפגש עם ריקי כהן לשיחה חינוכית וגם קצת פדגוגית.

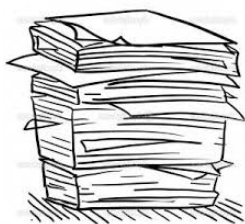
ריקי נולדה ברחובות להורים ממוצא מצרי, שגידלו שבעה ילדים – חמישה בנים, ורד (פרידמן) והיא. אביה המנוח היה מנהל-חשבונות, והאם עקרת-בית. היא למדה בבית-הספר התיכון **בן-שמן**, וב-3 באוגוסט 1988 הגיעה לנחשון עם גרעין "נחשול" (**איריס חיון, טלי מודריק, איריס ג'יבלי, ליאור שיר**), ישר אל מערכת-החינוך, כמטפלת בגיל-הרך.

בשנת 2000 למדה להיות גננת וכבר במהלך הלימודים עבדה חלקית בגן-רקפת, כעוזרת וכמחליפה לגננת ותיקה. בשנת 2005 קיבלה את הגן כגננת מובילה, והיא מתמידה שם עד היום.

את **משה כהן** הכירה בתחנת-אוטובוס ברחובות, נישאה לו בשנת 1989 והביאה אותו לנחשון. נולדו להם ארבע בנות: **דיה** – בנחשון, נשואה ל**גל** ואמא ל**סהר** בן השנתיים, מורה לאומנות בבית-ספר יסודי בן-שמן ועוזרת-למרצה בסמינר-הקיבוצים; **יובל** – לומדת שנה שלישית בקורס-לאחיות; **דקלה** – לפני שנה השתחררה מצה"ל ועובדת ב"אלונית" בצומת-נחשון; **נוגה** – תלמידת כיתה ט' ב"צפית".

בגן-רקפת מתחנכים השנה "רק" 32 ילדים (בשנים קודמות היו גם 35..), כאשר 23 מהם ילדי נחשון, והכוונה היא תמיד שיותר ממחצית הילדים יהיו מנחשון. צוות-הגן, בנוסף לריקי, מונה עוד ארבע נשים.

כאשת-חינוך בכל רמ"ח אבריה, חסרים היום לריקי מספר נושאים חינוכיים – שהיו בעבר ונפלו קורבן לשינויים העוברים על נחשון. כך, למשל, היא מצרה על ירידת קרנה של אחת מאבני-היסוד של הגן-הקיבוצי – חצר-הגרוטאות – בגלל העסקתן של גננות חיצוניות. חלק מהדלות ב"בחצר" נובע גם מחיסולם המוחלט של לא-מעט מענפי הקיבוץ: מסגריה, נגריה, סדנא, חשמליה, דיר-צאן, מכבסה.

הפרוטוקולים של נבחר נחשון

פרוטוקול ישיבת מזכירות מספר 16 מ-10 באוקטובר

נוכחים: עופר נאור, נעמה ברזילי, מורן פלג, ענת יואב, עליזה נאמן, יובל קיש, מולי פרידמן, יזהר לנדאו;
חסרים: עמרי שפטס, כלילה רוקח.

1. פתיחת מגרשים נוספים לבנייה - המשך דיון

בהמשך לפנייתן של מספר משפחות לדון באפשרות לפתוח במייד עוד מגרשים להפשרה לבנייה, עבור הרשימה הקיימת שהוקמה ל"פרויקט 10 המגרשים", התקיים דיון ובו עלו הנקודות הבאות:

1. קיבוץ נחשון הוא קיבוץ קטן ולא יכול לקלוט מספר רב של משפחות בבת-אחת, וחשוב שהקליטה תתפרס לאורך שנים;
2. כל שינוי יענה על בקשה ו/או צורך של קבוצה מסוימת, אבל יגרור עיוות כלפי קבוצה אחרת;
3. המגרשים הבאים בתוכנית - שבעה - במגרש-הכדורגל, מיועדים לבנייה מרוכזת ועדיין לא הוחל בתכנון שכונה זאת, על כל הכרוך בכך;
4. שינוי בחוקי המשחק משמעו פתיחת ההרשמה מחדש ועצירת כל התהליך למספר חודשים;
5. הבקשה להוסיף לנתוני הזכאות את גיל ההורים, בנוסף לגיל הוותק, היא שינוי מהותי בתקנון המצריך שיחת-קיבוץ והצבעת-קלפי.

סיכום: המזכירות דוחה את בקשת המשפחות ומחליטה להיצמד לתוכנית-הקליטה כפי שהוצגה לציבור. נושא שיפוץ מגורים מתאימים למשפחות צעירות הרוצות לבוא לגור בנחשון, ייבדק ויבא לדיון כחלק מתוכנית-הקהילה 2019.

2. מפת 10 המגרשים המיועדים לשיווק

עופר הציג את השינויים המוצעים ע"י צוות מקצועי, כולל גם אדריכלית הקיבוץ, כדי לשפר את איכות החיים של המשפחות המיועדות, ולהקטנת הצפיפות. כמו-כן, השינוי עשוי להקטין משמעותית את עלויות הפיתוח של ארבעת המגרשים הפונים ללטרון. בדיון הובעה אי-שביעות-רצון מהעובדה שהמפה לא הוצגה לציבור לקבלת הסתייגויותיו.

סיכום: ברוב גדול מאשרת המזכירות את השינויים המוצעים. עם זאת, התוכנית תוצג לציבור להערות ולהסתייגויות למשך שבוע ימים, ובמקרה הצורך יוחזר הנושא למזכירות.

3. החרגת בנות/בני-משק מתקנון-הקליטה

התקבלו שתי פניות של חברות להחרגה מתקנון-הקליטה. הנושא יובא לדיון במזכירות בסוף נובמבר. בכל מקרה, ההחרגה מחייבת דיון בשיחת-קיבוץ ואישור בהצבעת-קלפי.

4. חיוב כספי בגין עלויות נהג-בריאות

נעמה ברזילי מבקשת למחות על ההחלטה לחייב את הוותיקים בהשתתפות כספית בעלויות נהג-בריאות. סיכום: לאור העובדה שתקציב עבור נהג-בריאות הוקם רק השנה, כסעף בפני עצמו בתקציב-הקהילה, והתבסס על השתתפות החבר בעלויות ההסעה - עד כדי 50% מהעלויות - סוכם כי החיוב ימשך, אך למנהל-הקהילה יש סמכות לשחרר מחיוב חברים מבוגרים שמצבם הכספי מצדיק זאת. השרות עצמו, כמובן, מיועד לוותיקים בעיקר, אך גם לכאלה אשר מנועים להגיע בכוחות עצמם לשרותי-הבריאות שמחוץ לקיבוץ.

פרוטוקול ישיבת מזכירות מספר 17 מ-22 באוקטובר

נוכחים: עופר נאור, מורן פלג, כלילה רוקח, ענת יואב, עליזה נאמן, יובל קיש, מולי פרידמן, עמרי שפטס;
חסרים: נעמה ברזילי, יזהר לנדאו, מיכל גל.
אורחים: צוות-איתור : סמדר שגב, חמוטל אלעד, נועם פרייס, מוטקה בן-הלל.

1. סיכום תהליך האיתור ליו"ר ע"י צוות-האיתור

תהליך האיתור ארך שלושה חודשים. התקבלו קורות-חיים מ-51 מועמדים פוטנציאליים; 6 מהם רואינו; 1 מהם (צביקי רמות) הגיע לשיחת-קיבוץ כמועמד המומלץ על-ידי צוות-האיתור לתפקיד היו"ר. במהלך שיחת-הקיבוץ נשמעו הערות בדבר הצורך להעמיד שני מועמדים ולא רק מועמד אחד. לאחר שיחת-הקיבוץ החלו להגיע הערות מהציבור, במסרונים למיניהם, בדבר אי-התאמתו של המועמד לנחשון. מתוך רצון לפתור את הכאוס שנוצר, וכהקשבה לרחשי הקיבוץ, התבקשו החברים לפנות ישירות לצוות ולדבר עם הצוות. הסיטואציה שנוצרה הועברה ודווחה למועמד, והוא הסיר את מועמדותו - בתוספת ההערה שלא ניתנה לו האפשרות לתת תשובות לציבור מול הטענות שהועלו כנגדו. עם הסרת מועמדות זאת, ובמטרה להתחיל בתהליך חדש לאיתור יו"ר, נפגש הצוות לסכם ולתכנן את תהליך האיתור המחודש.

1. התהליך עצמו לבחירת היו"ר היה תקין;
2. מה שקרה לא היה צפוי, ויש מקום לדיון באשר לאופי השיח-הציבורי והשיח-החברתי, והאופן שבו הם נעשו - קודם במסרונים ורק אחר-כך בארבע-עיניים;
3. יש צורך בקשר רציף יותר עם הציבור לכל אורך התהליך;
4. יש המלצה לעבות את הצוות הקיים כך שימנה: סמדר שגב - מנהלת מש"א, שחר שדה - מש"א לשעבר, מורן פלג - נציגת מזכירות, מוטקה בן-הלל - נציג הנהלה-עסקית, חמוטל אלעד - נציגת ציבור, נועם פרייס - כ"א + שני מועמדים נוספים עם אוריינטציה כלכלית + ניהולית/משאבי-אנוש וגיוס;
5. לאשרר המשך כהונתו של יזהר כמ"מ יו"ר נחשון ל-3 חודשים נוספים;
6. לקבל החלטה לגבי הבחירה - מועמד אחד או שני מועמדים.

לסיכום:

- א. הוחלט שיש צורך לתת מרווח-זמן ארוך יותר מרגע ההחלטה על המועמד ועד לקיומה של שיחת-הקיבוץ, כדי לאפשר לחברים ללמוד, לשאול ולפנות לצוות-האיתור בשאלות והערות.
- ב. לפרסם קול-קורא לחברי נחשון המעוניינים להצטרף לצוות-האיתור, והעומדים בקריטריונים, והמזכירות תמנה אותם בישיבתה הקרובה.
- ג. המזכירות תבקש מיזהר להאריך את כהונתו ב-3 חודשים נוספים.
- ד. החלטת המזכירות באשר למועמד אחד או שניים: לאתר ולבחור מועמד אחד, המתאים ביותר, להציגו בשיחת-קיבוץ ולבחור בו בהצבעת-קלפי.

טוב שם טוב מש..

לאחר שהשיג בנחשון 200 קולות (ועוד קצת יותר במועצה כולה..) נבחר ניב ויזל לראשות המועצה-האזורית "מטה-יהודה". ברכותינו החמות להצלחה ולניקיון-כפיים מלוות אותו - בתקווה ובאמונה!!!

חוזה "פלאפון" 2018 / מוטקה

קיבוץ נחשון חידש את החוזה של "משקי דן" - ארגון-הקניות שלנו - עם חברת "פלאפון", ובו שני מסלולים:

1. מסלול שימוש 28 ש"ח + מע"מ - פירוט באתר הקיבוץ;
2. מסלול שימוש מורחב 34 ש"ח + מע"מ - פירוט באתר הקיבוץ.

כל חבר/ה הועבר/ה למסלול התואם את המסלול שבו הם נמצאים כיום, וניתן לעבור ממסלול למסלול. תוקף החוזה לשנתיים, עם אפשרות לשתי הארכות.

חברות/ים שיחליטו לא להצטרף למתווה החדש יכולים להודיע על כך ל"פלאפון" באמצעות, והמשמעות: עליהם לטפל בקניית השרות מכל חברה באופן עצמאי.

חברים הרוצים להצטרף לשרות "פלאפון" מוזמנים לפנות אלי.

דברים שאנם צריכים להספיק לפני...

והפעם: דברים שאנם צריכים להיכנס: להיכנס לכוננות-ספיגה / להיכנס לנעליים גדולות / להיכנס להיכל-התהילה / להיכנס לצרות / להיכנס באבי-אביו / להיכנס למצעד-השנתי / להיכנס לטראומה להיכנס לעמדת-התגוננות / להיכנס עם ראש בריא למיטה חולה / להיכנס לכיס שלי / להיכנס לעצמות / להיכנס לרשימת-הפלייליסט / להיכנס מתחת-לעור / להיכנס לאופוריה / להיכנס לדיכאון / להיכנס למעגל-ההצלחות / להיכנס לניתוח להיכנס לחובות / להיכנס לוויכוח / להיכנס לפרוט-יתר / להיכנס לפה שלה / להיכנס לרשימה-השחורה / להיכנס לשביעיות / להיכנס לפנקס של השופט / להיכנס לקודש-הקודשים / להיכנס לעימותים / להיכנס לספרי-ההיסטוריה / להיכנס לרשימת-המתנה / להיכנס לו ברגליים / להיכנס דרך החלון (כשנזרקתם מהדלת ו/או מכל המדרגות) /

ימות(ג)ו ה"שנאים"

יפורז ה"אייפון" !! ישודרג ה"דייסון" !! יעוכב ה"דיגיטל" !! ימוחזר ה"אוזון" ! יעודכן ה"ווי-פיי" !!
ישוחזר ה"פייק-ניוז" !! יבוטל ה"לייק" !! יסונדל ה"אקסל" !! ישוחרר ה"ווייז" !! יטורלל
ה"נינג'ה" !! ישוקלל ה"אינסטגרם" !! יאובטח ה-"יס" !! יושמד ה"אפל" !! יקודד ה"אקזיט" !!
יתוגמל ה"גוגל" !! תעודכנה ה-"חמגשיות" !! יחומם ה"הוט" !! יתועל ה"נטפליקס" !! יושעה
ה"בינג" !! יתקדש ה"סטארט-אפ" !! יתוגבר ה"דריס-ליינר" !! יצוברח ה"לואו-קוסט" !!
יחושמל ה"טאבלט" !! יעוקל ה"סמארטפון" !! יקולל ה"ניוז-פיד" !! יתושאל ה"מיקרוסופט" !!
תאומלל ה"אופציה" !! יאותחל ה"ספוטי-פיי" !! תאומלל ה"אינטגרציה" !! ימודר ה"סנאפ" !!
יודבר ה"פייסבוק" !! יתברך ה"פארם" ! יפונצ'ר ה"מונדיאל" !! ישובלל ה"בוטוקס" !! ישוכתב
ה"פוטו-שופ" !! יבולגן ה"רי-לוקיישן" !! יפורמט ה"פריים-טיים" !! יוסלל ה"סופר-בול" !!
יתומלל ה-"אינטרנט" !! יוברג ה"טוויטר" !! ימושטר ה"ראוטר" !! יבורך ה"פארטאצ" !! יחורבש
ה"מאצ'ואיסט" !! יקודש ה"פליי-בק" !! יורעל ה"רייטינג" !! יתורגל ה"פיקאנרול" !! יטומטם
ה"באזז" !! יקושקש ה"סטייל" !! יחושש ה"ריטלין" !! ייושם ה"ריאלטי" !! יסוכל ה"סייבר" !!
יתודלק ה"ברנינג-מן" !! תאותרג ה-"קומבינה" !! יתגדל ה"ספין" !! תמוגר ה"אפליקציה" !!
ישונע ה"סטרימינג" !! תצונזר ה"אג'נדה" !! תמושטר ה"רגולציה" !! ישווק ה"ג'יק" !! יואזן
ה"טד" ! יצוטט ה"צ'אט" !! ימוזמז ה"אמאזון" !! יכובד ה"קופון" !! יתועד ה"פורנזי" !! תתורגם
ה"קפסולה" !! יבודל ה"פרימיום" !! יקורקר ה"אירוויזיון" !! יסונכרן ה"סלולאר" !! יחוסל
ה"סלאב" !! יגורען ה"גורמאט" !! יאוורר ה"וויראלי" !! יטושטש ה"אייקון" !! יבוסס
ה"אינסטינקט" !! יחושל ה"שיימינג" !! תמוזער ה"גלובליזציה" !! יבולגן ה"יו-טיוב" !! יאולתר
ה"סטנדאפ" !! יתם ה"לאב-סטורי" !! יג'ונדר ה"טינדר" !! יצ'וקמק ה"קינדל" !! יתוקתק
ה"בלאק-פריידי" !! יאובזר ה"היי-טק" !! תוטמע ה"שליכטה" !! יגורמט ה"סייבר-מאנדי" !!
יפוטר ה"טרנד" !! יקולף ה"קליפ" !! תתוסכל ה"קרחנה" !! יעודכן ה"סיטקום" !! יתופעל
ה"סטרס" !! ירובע ה"ריסטארט" !! יצונזר ה"סלפי" !! יזורז ה"טיזר" !! יקודד ה"ספויילר" !!

הקריאה בעמוד זה אינה מומלצת ל: אנשי-שלומנו * מדליקי-משואות * סופרי-סתם
* אורזי-מזוודות * בולמי-זעזועים * חורצי-לשון * שומרי-אמונים * יועצי-סתר * פועלי-קבלן *
טורפי-על * פועלי-כל-העולם-התאחדו * אוכלי-קורצא מאותגרי-חשיבה * סוחרי-גומי *
שומרי-סף * סופרי-קלוריות * זמרי-מקלחות * מופחתי-גלוטן * קוראי-שמע * בועלי-קטינות *
שומרות-נגיעה * דורשי-שלומנו * כולאי-ברק * פושטי-עור * מנועי-חיפוש * מרימי-גבות *
שונאי-מתנות * חובבי-ציון * משכימי-קום * שועלי-שמשון * חורצי-דין * עכברי-בארים
* שורפי-חזיות * יועצי-אחיתופל * גוזרי-קופונים * נשים-מנוגה * אוכלי-שפנים * מסורבות-גט *
שומרי-מסך * גופי-תאורה * בנים-סורגים-לאלהים * מעוכבות-מעבר * מחטבי-גוף *
נשות-הקוטב *

בגיליון הבא (בלי לשים ז..): קוץ בתחת (רצח בעיניים) (ריאה ירוקה) (סכין בגב) (בטן מלאה) (נר לרגליו) (שן בינה) (נתן בכוס עינו) (בלב כבד) (לתחוב אף) (קרחת יער) (אוזניים לכותל) (מצח נחושה) (חטף שוק) (הניד עפעף) (גב האומה) (אף על פי) (מוסר כליות) (ריאת ברזל) (ידי זהב) (שן חולצת) (לסת שמוטה) (הרים גבה) (ראש זהב) (אצבע משולשת) (שערה במרק) (להטות שכמ) (ניקוי ראש) (רוק בבית-הסוהר) (אצבע אלוהים) (שן תחת שן) (לוע הארי) (אגרוף הפלדה) (דמעות תנין) (ביצת קולומבוס) (רוק מסביב לשעון) (חזה מוקפץ) (שד משחת) (קיבת ברזל) (שוק על ירך) (אשר הפרסי) (מוסר כליות) (פטמת גירוז) (לחי חמור) (עין לציון צופיה) (בזרוע נטויה) (ראש לשועלים) (זנב לאריות) (עקב אכילס) (גרון עמוק) (דמעות של מלאכים) (פצצות לגבות) (אצבע בעין) (קפוז תחת) (שערות שולמית) (לתפוס תחת אדומי השפתות) (בטן מלאה) (עין תחת עין) (ביצת קולומבוס) (הרבה טקס בישבן) (חיידק אלים) (זולגות הדמעות מעצמן) (ריס ויתרספון) (רצח בעיניים) (עצם בגרון)

פינת טבע בניחוח פוליטי / אפרת שוב

